

UNU ESEMPLARU

Acăstă foia ese uă dată pe septembără :

D U M I N E C A

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasajul Român No. 9—11, eră prin districte pe la corespondință săi său prin postă trămițend și prețul.

50 BANI.

PRETUL ABONAMENTULUI

Pe ană pentru capitală	24 lei n
Pe jumătate ană	12 —
Pentru districte pe ană	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile: Eftimie Ionescu.

BOTEZULU

Suntă uă miiă și optă sute
Sépte-deci și trei de ani

De cându Iónu celu sfintită

Boteză'n riu'l Iordanulă,
Intre cedri și platană,
Pe omulă făgaduită.

Trei ani implinescă la Marte
De cându consulul Mustașă
Intr'uă nōpte boteză
Mesia care d'atuncia
Cu 'ngāmfare se răsfăta
La puterea ce'nășă.

* * *

Seculă suntă nouă-spre-dece

De cându finulă botezatu,
Răstignită intre tălhari,

Răscumpără omenirea
De unu teribilu păcată,
De pungași de cărturari.

Timpulă schimbăndu'si rotila,
Astă-dī vedemă că se face
Lucrurile cam pe dosă,
Căci noulu finu răstignesce
Si tortură cum ū place
Pe Mesia cădută josă.

* * *

S'a făcută in apă rece

Botezulă de altă dată,
Cu pietate, domolă.

Celu d'acum se făcu énsă

In furiă desmăță

Șală orgieloră nămolă;

Prin bătaie din picioare,
Prin poruncă și răstire,
Prin sbieretă și amenințări;
Prin ținjurătu prusace
Cu nemțescă bălbăire,
Prin sughiță și tremurări.

* * *

Finulă ești 'n mieḍulă nopții
Umilită, cu fruntea jósă,
Si 'și luă țingajamēntă
Ca să pucă cătă mai iute
Téra măndră și fălósă
P'uă margine de mormēntă.

Si finulă își ținu vorba,
Căci cunoscă oră-și-cine
Ce-a făcută și ce-a lucrată.
Botezulă din Slătinénu,
Unsu cu prafă și cu rușine,
Se făcu 'n ceasă blestematu!

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul offi alu GHIMPELUI.

LONDRA, 16 Ianuariu. — Regina Victoria, după esenplulă unei ore-care curți domitorie din Europa, a datu unu balu in ajunulă d'a ordonă să se ie aoliulă pentru mōrtea lui Năpoleon.

ST. "PETERSBURG, 16 Ianuariu. — Grația unei erudite conferințe ținută la Ateneulă d'acă, despre influență Borșiu și asupra patriotismului, medicii au intrebuințată acestu leacu și ducele moștenitorie e pe deplină insănătoșită. Inventatorul acestu medicamentul se va trămite uă cutiă cu chibrituri din partea Tzarinei.

VARZIN, 17 Ianuarie. — Astăzi ee explică cauă pentru care principale de Bismarck s'a retrăsă de la președinția ministeriului prusianu. Pentru timpul carnavalului, esecinta sea s'a ingajată ca Irodă la viclemulu politicu in care se jocă păpușile țeriloră din oriente.

ROMA, 17 Ianuariu. — După confirmările gazetelor oficiale, regele Victor Manole ară fi ținută consiliu de ministră spre a se consulta de căe oportună să nu se otărască a cere ca Napoleon II să fie adusă in Italia spre

a se țngropa la unu locu cu Mazzini, ca două bună prietenă ce-ău fostă in vietă.

Papa a refusată d'a face rugăciuni pentru răposatul, pentru motivul că se găsesce atacată directă in demnitatea sea. La stăruințele lui Antonelli, ară fi respunsă: "de ce s'a ținută mare și n'a voită să mă rōge ca sălăscapă de mōrte? Nu scia că suntă infailibili?"

VIENA, 17 Ianuariu. — D. de Beust și comitele Andrassy a primită felicitări din partea împăreștei pentru respusul datu ducelui de Gramont. Fiindu că împărește li s'ară fi adresată cu cuvintele "iubiti mei comită", circula scomotul că Caizerul va cere divorțiu.

BOBOȚEAZA

Astădi, di de Bobotéză,
Toși cu totulă ajunéză
Si ceru Domnului mărită
Totu ce prin capă le-a trăsnită.

Si guvernui, ca totu omulă,
N'a sciută ce este somnulă,
De visuri prusarisită
Si de trebură burdușită;

Căci și elă, ca totu golanulă,
Rabda cam de multă, sărmanulă,
Rabda legea d'a păzi,
Din visuri a se trezi.

Adi déră, într'unu anu uă dată,
Își pune puterea totă
Si stă nōptea se păzescă
Cerulă deschisă să privescă;

Ca să vădă ce'i arată:
Tine puterea 'nhăță
Séu o perde 'ntr'unu ceasă rău,
Cu scirea conțulu seu!

Ia priviți cum cască gura,
Cumă își clétină măsura,
Căci ce-a vădută ascultați,
Și'n glagore mai băgați.

* * *

Popa-Tache se coboră
Cu drăguța și bătișoară,
Si, puind-o după ușă,
Inhață uă căldărușia.

Uniș dică că e uă ólă
Săurnă electorală,
Altă capă de hoțotopă
Să potcapiu de protopopă.

Cuă măňă ișă drege ciufuluă,
Cu-alta ține pămătufulă,
Si botéză și stropesce
Si busuiocuă dăruiesce.

Déră . . . ce să veđi? Busuioculă,
Arde-lără mai bine foculă,
Se preface prin minune
Intr'uă contribuțione.

Nici n'apucă să'lă ieă în ghiare
Si prin pără sfîrléză-i sare,
Si căteua te 'nvîrtesce
Până te blagoslovesce.

Popa cântă cu «Iordane»
Defteriul «Fură Stane»
Si 'n locu se fi botezată
Ești bătută și despuiată.

*
Mař la delă, dintr'uă cămară,
Boi-botéza ese-afară :
Boi-botéză, boi-sfîntesce,
Boi puteră dăruiesce.

Ce'i acolo 'n căldărușia
Babo-téză și mătușia?
Eaca bană de prin ocoluă:
Timbru, biră și monopoluă!

Si'li incepe să stropescă,
Lumea de bană se sfîntescă
Ca s'o ducă dreptă la raiuă
Ca 'n vremea lui 2 Mai.

Picături de apă vie
Devină jafuri și hoție,
Aiasmele se prefacă
In gheșeftură și zavracă.

Năția, rămasă slută,
Măna plecată și sărută,
Ii respectă patrahirul
Si' plângere amaru chimirulă.

Agramatos președinte
Duce tarafu 'nainte,
Fumându dulce cu 'ngămfare,
Din a Tzarului țigare.

*
La Sinaia e serbare
Pentru sfânta serbfurare :
Ce'i pioși și cu smerire
Sfîntescu grase chilipire.

Don-Chișoță daă năvală
La Slătari, la 'nghesuală.
Ia mai stață, ca 'n locu de paie,
Să nu măncări vr'uă bătaia!

Aș! La Slătari său Sinaia
Crucea 'n apă se înmōie
Si, ca crucea de 'muită,
E și România totă,

Scald-o déră și 'i iea parale,
Regimă cu două-morale.
Si înmōie-o pe deplină,
Coțcărimă din Berlin!

Astădi, di de Boi-botéză,
Cu noă dăjdi o 'mpiléză
Căntădu' după tipică
Molista din octoiuă.

Vă 'nchinate deră cu uimire,
Omenă fără de simțire,
Multămindu cu unu ofstată
Camarilei cu palată.

*
Leurdénulă adă se duce
Să iea 'n spinare uă cruce
Ca s'o mute la hotare
Cu drumulă seă de 'nfierare.

Si, cu dênsa intr'uă măňă,
Chiamă lupii 'n juru de stână
Si 'i stropesce cu clistirulă
Ca să'i ésă chilipirulă.

Elă sfîntesce ca nainte,
Omă cu troposu și cu minte.
Iordănela lui se scie:
Dă milionă, ese mie!

După elă se țină hingheri
Intocmai ca ingineri
Si 'să daă côte să constate
Bunele drumuri ferate.

Boi-botéza și imbunéză,
Limibile le încleștează :
In locu de «ră» ei dică «bine»
Căuă afacă... sciă cu cine!

Duhulă porumbă se schimbă
Cându Christosu se botezase :
Acum duhu' străvestită
Intr'ună pungoiu aurită!

*
Ajunăndu de vr'uă păzire
A coconei legiuire,
Ne gustăndu din fapte bune
Si din constituțione;

Fără somnă, fără odină,
Déră cu punga désă, plină,
Adă ortova multămesce
Domnului că o 'ngriesce.

De la ceră ea adă ascăptă
Răsplătirea sea cea drăptă,
Daruri și blagoslovire,
Forță pentru răfuire.

De deală e asicurată,
De museu e adorată,
De agie e slăvită,
De clăpană e sprijinită.

Sfântă di de serbătore
Si de daruri dătătore,
Miruiesce ăncuă dată
Ordinea desordonată!

Fă-o lungă, fă-o lată
Dări multă traiu, multă durată,
Si, din cerulă adă deschisă,
Promitei uuă paradisă!

REVISTA POLITICOASA

Bucuresci, 5 (17) Vară-afară

Vara a'ncepută să ne 'ndragescă și pace. Gehrul Bobotezei s'a dusă pe pustișă, în locul lui, ne veni căldura din Apriile. Conform acestei schimbări de climă, ministerul vrea să se schimbe și densus: aspiranții de portofolie au și scosă vorba că guvernul, îmbătrănită în rele și obosită de insomniă, vrea să se premenescă său mai bine să se cărpescă cu căță-va din «juna drăptă», pui golașă cu cașulă necădută de la ciocă. Acestea ensă suntă numai vorbe, pentru că «nică uă cată n'a domnită mai multă «armonia» între ministrii ca acumă.»

Ca să se adeverescă déră trăba, s'ascăptă în-

tórcerea Vicleimurilor politice, Cămara și Senatul. Numaă după joculă păpușilor dintr-ensele vomă putea să ne formăm uă ideiă completă despre căstigul său paguba puterii date în întreprindere.

Intre păpușele din Vicleimă sciă toți că este să'ună Jidană care strigă: marfo, marfoo! Ei bine, Cămara — cum s'o aduna — are să se ocupe cu joculă acestei bazagoni, căci Ovreiș au să'i prezinte 'n proțapă vestita-le marfă eșită din conferința de la Bruxelles. Peșcherul de conu Iepurachi se dice că i-ară fi indemnătă să mai amăne acăstă istorie, până mai prinde nițelul chiagă, căci e de curându venită și n'o să aibă așa de multă curagiă cetătenescă ca să'i susție.

A două păpușă va fi aceia a vînătorului Ghindă, care strigă:

Iepurele de părlogă
Care face legea doge!

Uă interpelare se va face conuluă lepurachi în privința bunei orinduielă ce domnesce 'n magistratură și d-sea, puindu chestia pe teremă personală, trage nădejde să ésa pe deplină invingătoru, ca Moltke la Sedan.

Conflictul de la Rusciuk cu Bulgaria va da locu la jucarea păpușilor ce reprezintă bătaia dintre Turcă și Muscală și, cu acăstă ocasiune, scoțendu-se din nouă la maidană cestiunea bandelor bulgare, d. Blambec va face uă interpelare 'n privința politicei esterne, la care vornicul cel mare va respunde că simpatiele guvernului n'aă percută nimică din focul lor de la 3 Augustă 1865 și de la 3 Aprilie 1866.

Apoi. — după omorina Turcului de către Muscală, să nu se uite că vorbimă de păpușele Vicleimului! — va veni să se judece criminalul. Atunci se va pune pe tapetă reforma codului penală și punerea lui în «armonia» cu constituțione, dobașca de 'mpodobirea juriului cu prorogative mai presusă de numărul 1, adică 0.

Uă dată lămurită acestu punctă, se va procede la înmormântarea reșoatalui și — fără parastase pe tăcute ca de pildă pentru Napoleon III — se va duce la grăpă. Mai antăiu ensă ciocălii filii voră căuta prin posunară și va găsi la densusul mahmudele vechi și monete noi. Atunci se va rădica chestia monetelor și contestarea dreptului d'a o bate: DD. Chișoiă și N. Ion-Secu și voră improspăta interpelările și mira-ne-am cum o scăpa păpușiarul cu pricina!

După tōte acestea va veni rēndulă babii lavrăgiice și cerșiatore, și aci va fi rēndulă jupănesei Năcșia său, cum se numește pe limba Minitorului, ală d-lui Costea-Furu. Acestei păpușe va urma pahonțulă cu măňă lungă, care se dice că ară fi reprezentăndu pe vinărarul Furtină și Fasole 'n-cutii.

Cunăuvăntă tōte păpușile se voră juca pe rēndu și după șartul lor. Se pote ca unele să scriescă, și atunci opoziția, adică spectatori care plătescă tōte aceste parascovenii, va găsi pricina de gălcivă. Atunci s'ară puté déră ca căpiéla să mai aibă rațione d'a fi. Până atunci ensă nu se scie nimică sicură, căci Păpușarul e 'ntelèsu cu Irodă ca să 'mpartă căstigul și bacășul pe-din-două.

Acum, cătă despre părerile ce circulă, că și Bisdadelii i-ară fi venită chefulă să intre 'n cabinetă, ca să mai dea unu banchetă în sala teatrului, acăsta depinde de la dispozițiunile politice de la Livadia și de la abilitatea clopoțelui său presidențial.

Nu putem săfări aceste seriouse consideraționi, fără semnala reputație oposiției protivnice ministrilor lui Vodă. Pe la sfîrșitul Domniei lui Bibescu, în ajună d'a-i-se canta :

Ia'li lădiță
și Domniță

Si te cără
Adă din tără,
Că Români nu mai voră
Pe Bibescu Domnitoru.

se dice că trăsura domnescă a călcătă uă ființă omenescă pe care a ucis-o. Așăderea și acum trăsura lui Vodă călcă și omori p'ua biată femeia de la tără.

Ei bine, ce credești c'a ești d'aici? Nevoie mare! Gurile rele nu 'ncetăză d'a totu spune că e semnă rău, că și..... ară fi avându să aibă sorrtea lui Bibescu, că generosa recompensă dată familiei răpusatei ară fi ridiculă, că Nemțoiul cu pricina n'ară fi nică p'ne adă pusă la răcore ca să'șie iea și elu recompensa meritătă, în fine totu neamul de prăpastii d'ale gureloru reale, pe care numai răfuiela vornicului ară fi 'n stare să le astupe.

În facia acestor calomni ale gazetelor opoziției, ministrul dreptății, parchetul și polizia avură uă atitudine demnă și mărinimosă. Cu tōte astea nimeni nu le mulțămesce, nimeni nu' admira de cătă numai stăpăni Nemțoiului cu pricina. Apoi... să n'aibă dreptate vornicul să răfuiescă, să pusărește și să regularisească?

CARUL TEREI

Tără are înămată
La carul său ferecată
Unu boiu mare și spătosu,
Déră nătăngu și răpciușosu.

Să se vite ilu ajută
P'a tără cale bătă
Să tragă carul mereu,
Căci le pare forte greu.

Uă multime de paețe
Cu pînți, măndre, semetje,
Cu Fasole 'n fruntea loru
Ne'ncetău ilu inconjură.

Să saltă cîlă de maimute
Cu pocite tichiute
Se 'nvîrtesce șiuia tătă
De'i mai dă și ea uă rătă.

Apoi vine-unu țapă bărbosu,
Mare, grasu și pântecosu
Cu capul în josu plecatu
După carul său ferecată.

Carulu cu umilire
Ii dă uă blagoslovire,
Și dice:—«Intru mulți ani»
Celor săse bolocană.

«Vite grase, trăgătore;
«Cu hamuri strălucitoră,
«V'a pusă domnul gheșteară
«Să trageți alu tărăi caru.»

Carulu trasă de săse bo
Prin nămolul de nevoi,
Pusă in drumu' de dușmană
De sună acumu' săpte ani,

Se mișcă cu greutate,
Căci uă sumă de păcate
Le pîrtă in drîcul său
Cu alu omulu' duhă rău.

Etălău că vrea să s'oprescă
Boii să'șie mai odihnescă,
Să apoi ieră plăcă din locu,
Căci tragă boii mai cu focu

Carulu celu impiedicătă
D'ală ciocoiilor păcată
Pe a tărăi cale lată,
Cu necazuri presărată.

Oprindu-se de uă dată,
In caru iute se arată
Uă mămuță galonată
Și la tumbe învățată

Făcăndu uă mămuțărie
Uă curată nerozie,
Ca unu bîcă urangutană,
Făcăndu' să tără dușmană.

Peste norodul ce-alergă
Impinge carul se mărgă
Ilu isbesce in obrazu
Și ride prosta cu hazu.

Déră norodul in nevoi
O lasă cu ai săi boi
Incepăndu' s'o huiduiescă
Nasul săi mai ciumpăvescă,

Și îi spune că altă-dată
Vr'uă prostiă mai moță
Să nu'ă mai trăsnescă iară,
Capoi o dă jo' din caru,
S'o lasă baltă 'n noroiu,
Déca aşa de prostă soiū!

TEATRULU.

La Bossel ieră «Apele de la Văcărescă» și la teatrul celu mare «Domnia Slugiloru».

Ciudătă actoră, déră mai ciudătă lumea care alergă la asemenea mofturi!

Cum se pote ca atunci, căndu «Slugile domnescă» din causă că stăpăni suntu său găgăușii său duși se petrecă, căndu acele slugi fură și jăfuiescă avere publică a stăpănuilui, cum se pote ca omeni să mai aibă răbdarea d'a veДЕ lucrul cu ochii loru și cu tōte astea să nu strige «destulă»?

Se ducă la «Apele de la Văcărescă» pentru ce? Pentru ca să audă că:

«E gheșeftu, e coțcăriă!»

Se ducă la «Domnia Slugiloru» pentru ce? Pentru ca să audă:

Noi din plăscă pecuscuimă,
Noi din plăscă ne hrănimă!

Si cu tōte astea rădu, facă chefu și nu le intră nimicu în căpătăna.

Déră bine, nu vedă, musi cabinetu, că pe mătaluță te face cu o' și cuoțetă? Nu 'ntelege, cónă agie, că de dumneata e vorba, că adicătiale 'i spune că nu e curată istoria cu lefile sergențiloru?

Nu pricepi, onorată municipalitate, că ti se dă cu ardeiu pe la nasu?

Aș! Cine 'și dă ostenelă se prițepă! Poliția ride, lumea ride și cei mușrați rădu și ei.

E énsă cine-va care nu pre ride, ci numai rînjesce. Căndu la Bossel se cântă:

Financiarul, ce trebui seamă
De banii tărei să dea pe dreptă,
Ilu vedă cu dênsii cum fără teamă
Elu speculéză, face gheșeftu!

atunci kirie Petraki Mavroienis haznatarul su-ghiță 'ntruna și 'ntrăbă cu prefacătorie:—cine m'o fi pomenindu?

Si, căndu din intemplare conul Iepurachi ară asista la «Domnia Slugiloru» și ară vedé pe toti scoțandu de prin posunare căte unu pachetu cu căte uă bucătică, nu și-ară aduce d-sea aminte de ploconele ce'i aduceau și-i aducă nobili! Jidani? Déră cei-l-alti descendință din giubelii, carii urcă treptele palatului, ce mină ară face căndu ară vedé 'n aceiașă piesă pe slugoiul ce linguesce pe stăpănu și se silesce a'i afla slăbi-ciunea, ca să se prefacă că'i implinesce treburile mai bine spre a'lă trage mai bine pișfără?

Hei! hei! Multe ară trebui să 'ntelégă lumea din aceste două piese și cu tōte astea multe nu 'ntelege! D'acea-a amă propune consciințiosului comitatul teatralu să oprescă asemenea mofturi, pe care nimeni nu scie să le aprețăescă, eră poliție să se grăbescă a' nlocui ea aceste spectacole prin scene ceva mai simtătore, ca cele date gratis cu ocasiunea fluierăturii!

CANTECU OVREIESCU.

Amă umblatu prin tără străine,
E' și balabusta mea,
Déră nicăiră mai bine
Ca aicea nu erea,
Findu că tără românescă

E pămăntu făgăduită.

Iepurachi să trăiescă!

Ai la vacsă și la chibritu!

Adă Moldova ne e 'n măna,

Facemă totu ce vomă voi:

Măine nația română

Ovreiesce va vorbi,

Căci în tără românescă

Noi avemă hașamă vestită.

Boierescu să trăiescă!

Ai la vacsă și la chibritu!

Prin orașe și prin sate

Vindemă marfă de faliți,

Vindemă spirturi veninate

La Români adormiți;

Si dămă bană cu 'mprumutare

Cu procentul legiuitoru;

Insutimă a năstră stare:

Ai la vacsă și la chibritu!

Adă în tără cea română

Drepturi scimă să căștigămă,

Căci, în oră ce septembăna,

Hahamulă bană și dămă.

Elu lucrăză și se 'nchină

Ca să pătă în sfârșită

Să ne dea uă Palestina.

Ai la vacsă și la chibritu!

Elu dă ordină căte-uă dată

Să simă bătuș de bătașă,

Déră totu elu, ca unu bună tată,

Ne dăruiesce cevașă.

Oră ce sumă pe din doă

Intre noi să a împărtită:

Una lui și una noă.

Ai la vacsă și la chibritu!

Clarendon le poruncesc

Prin Boierulă iscusită,

Pe Costea-Furu 'lă silesce

Să termine negreșită,

Si, dându pe Români afară,

Vomă striga neconitenită:

«Noi suntemă stăpăni în tără».

Ai la vacsă și la chibritu!

(După cal. «Scrăniobului»)

GHIMPI-USIORI.

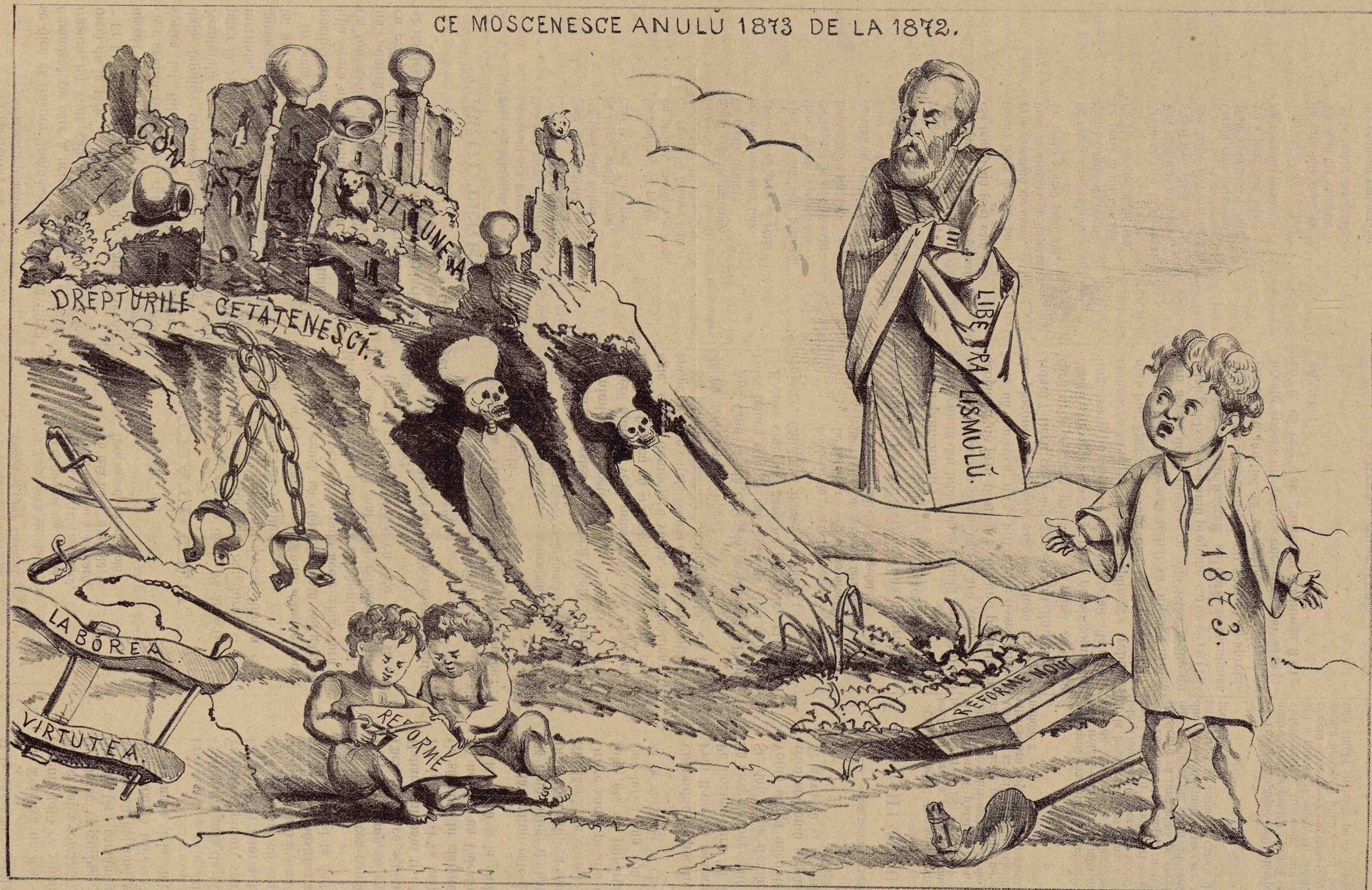
Curiosu lucru! Regimul, vrându s'arate cătă prețuiesce elu tără, a scrisu pe moneta cea nouă «România 2 lei». Numai «2 lei! Ce dracu! Păcatul de Dumnezeu s'o vindej, numai pătatul! Iuda, că era Iuda, și totu a vîndutu pe Christosu in 30 de monete d'ale dumnevosătră, pe căndu pe România nu cerești nici pe jumătate. Amă vré să simă pledoarie d-vostă pentru sustinerea intereselor coțcarilor cu cătă le vindej? Așa e că esă milioane?

Balurile mascate și demascate a'ncepută, énsă—ciudătă trăbă!—nu pară să aibă mare căutare. Déca e păcatu de ceva, apoi e de eleganță mobilelor din bufetulă de la Bossel, mai cu séma 'n cea-a ce privesc canapelele și fotoliile! Guvernul le dă totu sprinținul, ba chiaru unii din inaltă funcționari se dice că'au fostu cunoscuți sub costume de păiețe: cu tōte astea afișină e mica! De sicur că luna plină pe cerul senină, incăldirea climă și chesatul suntu adevărată inamică a' balurilor din acăstă stagiu și pe care nu' va pute nimici nici poliția nici guvernul, chiaru decără da circulare către prefecti.

«Trompetă Cărpaciloru» desprobă unul din numerile năstre trecute pentru cără fl conținădă neomenii. Déca virfulă acestei trompete, care totu-dé-una e boleacă, ară fi morală și omenosă, amă înțelege să se mai puie temei p'asemenea cuvintă. Ce omenosă amă fi, déca punoiul ne-ară fi plină și amă poftă pe fratele Kesarie la unu chieșu cu lește pe la Ferestreū seu Băneșa!

Cu ocasiunea iscădei cu plecarea Ovreiloru in America, ore-cine 'ntrăba:
— Ce, Ovrei ci-că se ducă in pămăntul american!
— Nu, prietene, n'ai înțelesu bine. Se ducă in pămăntul infăsiurătă in americană.

CE MOSCENESCE ANULU 1873 DE LA 1872.

Ruine negre, părțite, cu aspecte 'ngrozftore,
Pe cari cantică cucuiaia și bufnița cobitore;
Resturi de oligarchie și din vechiul despotismu,
Isiliculu protipendadej, emblema de nepotismu;

Mortii scoși de prin morminte, cu aspecte fiorose,
Statutul, regulamentul, biruri și lanțuri ferose,
Munca, virtutea 'njugate, gârbaciul ca potestatū,
Etă ce mai moștenire lasă anul ū rēposatū !